

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10289

гр. София, 18.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Б, в публично заседание на
дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Мариана Христова

Членове: Радост Бошнакова
Даниела Св. Христова

при участието на секретаря Ива Ат. Иванова
като разгледа докладваното от Даниела Св. Христова Въззивно гражданско
дело № 20221100506265 по описа за 2022 година

Образувано е въз основа **жалба с вх. Рег. № 7663 от 01.04.2022 г.** подадена от адв. Р. Я. от
САК с искане за отмяна на заповор, наложен върху вземанията на „Г.“ АД в банковите сметки
на жалбоподателя, които той управлява в качеството на адвокат по партидата на доверителя
си „Г.“ АД . Твърди, че за заповорно съобщение с изх. № 9633 от 15.03.2022г. издадено от
ЧСИ № 790 с район на действие СГС е узнал на 28.03.2022г. Излага, че е трето лице за
изпълнително дело № 20227900400349 и оспорва наложения заповор като незаконосъобразен.
Счита, че с него по недопустим начин се ограничава правото да осъществява
конституционна дейност за защита на законните права интереси на доверителите му. Счита,
че след като длъжника по изпълнителното дело няма вземания от жалбоподателя, то
последния не е лице, чиито задължения могат да се обезпечават със заповори.

Взискателят и длъжникът не са ангажирали съда с **писмен отговор**.

В съдебно заседание, кредиторът се представлява от адвокат, чрез който изразява
становище за неоснователност на жалбата. Счита, че самата жалба е средство за заобикаляне
на вече наложените заповори по банковите сметки на длъжника.

ЧСИ № 790 в съпроводително писмо вх. Рег. № 37268 от 14.06.2022г. излага, че с молбата за
образуване на изпълнителното дело взискателят Р. Л. С. е поискала заповори върху
вземанията на длъжника АД „Г.“ от сметката адв. Р. Я. от САК. Заповорът бил наложен с
върчване на заповорно съобщение, на основание чл. 450 и чл. 507 от ГПК във вр. с чл. 39 от
Закона за адвокатурата. Изразява становище за допустимост на жалбата, но счита, че е
неоснователна. Излага, че за налагане на заповор върху вземане на длъжника, не е необходимо
да се установява съществуващо такова.

Съдът след като се запозна с обжалваното действие, становищата на жалбоподателя и

мотивите на ЧСИ, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Не е спорно и от съдържанието на представеното заверено копие от изпълнителното дело се установява, че жалбоподателят е трето лице за изпълнителното производство. То е образувано въз основа на изпълнителен лист от 30.12.2021 г. по ч. гр.д. № 20211110140480 по опис на СРС. Третото лице може да обжалва действията на съдебния изпълнител тогава, когато изпълнението е насочено срещу вещи, които в деня на запора, възбраната или предявяването ако се отнася до движима вещ, се намират в негово владение. В случая със запорното съобщение е наложен запор върху всички вземания, които длъжникът има към жалбоподателя както в личното му качество, така и върху сумите, което управлява в качеството на адвокат за сметка на длъжника, до погасяване на задължението.

Запор върху вземане, не предполага фактическа и правна сложност, тъй като е популярен способ за събиране на съдебно признати и изискуеми парични задължения, когато паричните суми се намират в банка или банкова институция. Не е необходимо съдебния изпълнител да събира доказателства за съществуване на такова вземане, защото ако няма такова към момента на налагане на запора, липсва правен интерес от обжалване, съответно съдебен контрол върху такова действие не се извършва. С жалбата е поставен различен въпрос и той е, допустимо ли е запор върху вземане на длъжника да се разпростира върху суми, които са внесени по партидата на клиента/длъжник в сметката на неговия адвокат.

Съгласно разпоредбата на чл. 39 от ЗА (Доп. - ДВ, бр. 97 от 2012 г.) паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от адвоката или от адвоката от Европейския съюз, могат да се внесат в банка по клиентска сметка. Клиентска сметка може да разкрива както от адвокат или адвокат от Европейския съюз, така и адвокатско дружество. Сумите по клиентската сметка не са част от имуществото на адвоката и на адвоката от Европейския съюз или на адвокатското дружество **и не подлежат на запориране**. Тълкуването на забраната, поставя въпроса дали забраната се отнася само до задължения на лицето, което упражнява адвокатска професия или е абсолютна и се отнася и до задължения на страни по договори с този адвокат, които имат партида на клиента в същата сметка.

Според настоящия съд, забраната е абсолютна, защото в тази сметка се превеждат суми, с които се заплащат разноски и държавни такси за осъществяване на конституционно признато право на защита, независимо от наличието или липсата на парични задължения. Партидата на клиента само разграничава, кои суми за кой клиент са постъпили, но не създава вземания на клиента към адвоката, защото клиентската партида, може да бъде захранвана с парични средства и от трети лица, които плащат в полза на клиента.

Такова плащане от трето лице по договор между адвокат и клиент, не променя собствеността върху парите /движими заместими вещи/, те са на вносителя, а не на клиента и не създават вземане на клиента към адвоката. След като в клиентската сметка се внасят парични средства собственост на различни лица, независимо, че постъпват по партидата на довереника, те си оставят собственост на вносителите. Ограничаването на такива парични средства би довело до ограничаване на конституционно признати права за упражняване на адвокатска професия и за правото на гражданите и юридическите лица да бъдат

представлявани и защитавани от адвокат. Конкуренцията между съдебно признато вземане и осъществяване на защита чрез плащане на разноски и държавни такси е в полза на защитата. За ограничаване на злоупотреби и укриване на парични средства, чрез внасянето им в клиентски сметки, са предвидени други механизми, които нямат връзка с изпълнителните производства. Обжалваното действие не е преодоляло забраната на чл. 39 от ЗА, поради което следва да бъде отменено.

Мотивиран от гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изпълнително действие по изпълнително дело № 20227900400349, ЧСИ № 790 с район на действие СГС, обективизирано в запорно съобщение с изх. № 9633 от 15.03.3022г. , по жалбата на адв. Р. Я. от САК , **на основание чл. 435, ал.4 от ГПК**

Определението не подлежи на обжалване

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____